

JUNÁK - svaz skautů a skautek ČR, číslo: 1/2010 ročník: XXV.

Lokali

Zpravodaj 35. střediska Jaroslava Rady, Skalka - Praha 10

Střediskové hory Mísečky 2010

Lokali rozhovor: Řízek
Prahou plnou strašidel
Vánoční výpravy

...a další

Články ... Vyprávění ... Rozhovory ... informace ... zábava ... OS klub

INTERAKTIVNÍ OBSAH

(KLIKNUTÍM VYBETE)

NETISKNOUT

Milí čtenáři,

tak co, jak jste přežili svátky a přelom roku? Předpokládám, že vás školní, pracovní i jiné náplně času natolik pohltily, že na ně už ani nevzpomenete. V tomhle čísle Lokali se ohlédneme nejen za vánočními výpravami oddílů, ale i do historie vzdálenější, až k bitvě o Cintru. Pokud marně vzpomínáte, který panovník válčil s kým a vůbec kde to je, doporučuji ságu Andrzeje Sapkowského o zaklínačovi. A minulý rok se její rekonstrukce zúčastnili s dřevěnými meči i skauti z 309. oddílu. Naopak velmi čerstvé jsou zprávy ze zimního střediskového srazu. Pokud vím, méně se tam šerovalo, více lyžovalo.

Hmm, co bych vám ještě nabídnul? Kikin bleší trh dobrých nápadů, rozhovor se zcestovným Řízkem, ve kterém prozradí, která k přezdínce přišel a na závěr se vám představí Napo a vzpomene, jakým byl skautem.

Tecklis

Akademie!

35.středisko Jaroslava Rady vás zve na hravě odpoledne do Strašnické sokolovny, v jehož průběhu budete mnoci vidět skauty vystupující v originálních programech na pódiu a zúčastnit se doprovodných herních aktivit.

Kde ? 11.4. 2010 v Sokolovně v Saratovské!

Jubilejní 25. Mikulášské putování

5.12.2009

Standa 309. Střelka

Vsobotu 5.12. uspořádal náš oddíl již 25. MIKULÁŠSKÉ PUTOVÁNÍ ZA ČERTEM BARNABÁŠEM. Tentokrát bylo v prostoru KRČSKÉHO LESA v minimální délce 5 km. Startovalo se po odmělech u stanice metra C Roztyly, průchozí cíl byl na ZŘÍCENINĚ NOVÉHO HRÁDKU u Kunratic. Cestou byly plněny úkoly psané v popisu cesty. Světlušky 305. oddílu Sýkorky a Vlčata 309. Lišáci pojali plnění úkolu jako kolektivy, zatím co vlčata 305. coby oddílovou soutěž. Z možných 23 bodů za úkoly, splnily všechny zúčastněné oddíly 21 bodů. Jednotlivci z 305. měli splněno od 13 do 21 bodů.

Cíl byl na začátku obléhacího husitského tábora před Novým hrádkem z přelomu let 1420 a 1421. Zde se jednotlivé skupiny dozvěděly od Standy něco zajímavostí o této nevšední památce a byly pak poslány na zříceninu hradu, kde již čekal Mikuláš, Anděl a několik čertů. Ti zlobivé skauty vyprášili a společně s hodnými dovedli k Mikuláši. Ten jim pak za básničku, písničku či říkanku dal balíček se sladkou odměnou.

Domů pak oddíly odešly podle svého programu. Náš pořadající oddíl Střelka se s Lišáci vracel zpět k Velkému dubu a potom na Chodov k metru.

Zúčastnilo se 40 lidí, včetně Irona s rodinou a nejmladšími účastníky v kočárku, pětiměsíčními dvojčaty Lucinkou a Radečkem.

Mikulášské putování tehdejšího 3. turistického oddílu TOM 50447 Střelka proběhlo úplně poprvé 8.12.1984 na Čertovy skály u Černolic. Zde dárečky rozdával čert Barnabáš. V dalších letech byly trasy různě měněny, jakož i místa setkání s čertem, později i Mikulášem a andělem. Tradicí prvních 10 až 15 let bylo také to, že jsme zašli na teplou polévku do některé z restaurací při trase putování.

Od druhé poloviny devadesátých let děláme Mikulášské putování pro celé 35. středisko. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě i realizaci této úspěšné akce

Střediskové Hory - Horní Mísečky 2010

Tak trochu nezvyklá výprava

28. - 31. 1.
Kuba

Není žádným tajemstvím, že skautů v 305. oddílu není mnoho. Komorní oddílové akce mají něco do sebe – ale tahle přeci jen byla poněkud neobyčejná, neboť za 305. oddíl Vlčáci se zimního střediskového lyžování zúčastnili pouze vedoucí, zato v počtu tří, tedy Napo, Žvejka i Kuba. To rozhodně nebyl původní záměr, ale z různých důvodů (zdravotních i jiných) se žádní členové zúčastnit nemohli. Což ovšem neznamená, že jsme se na výpravě kdovíjak nudili. Naopak.

Už tříhodinová cesta autobusem byla okouřena vyprávěním sestry Kamzice a drobným incidentem zahrnujícím Žvejka, zpáteční místenku a dva neznámé cestující. Navazující 150 metrů dlouhý pochod do vytopené chaty nás nemohl rozházet a povlečené postele nevydržely dlouho osiřelé.

Druhý den ráno započala zábava nejprve se spoustou buchet, pokračovala výpočtem nejvýhodnější sestavy permanentek a završena byla jedněmi lyžemi na parkovišti ve Špindlerově Mlýně. Pak už jsme mohli začít s vyjížděním permic, na které jsme se tolik těšili (pravda, jen někteří, ostatní si to prostě „umí vychutnávat“, že), které bylo přerušeno pouze takřka nekonečným přísunem bramborových knedlíků od nevydováděných vlčat a světlušek. Dlužno říci, že po značný zbytek odpoledne nám milé knedlíčky utkvěly (nejen) v hlavě a zajišťovaly velkou spoustu zábavy. Večer se sestával toliko ze čtyř bochníků chleba, paštik, pekáčů, pro-

gramové porady, paprik, salámu, mazacích sýrů a hlubokého sněhu.

Sobota se velmi silně podobala pátku, jen místo knedlíčků nám utkvěla horká čokoláda a místo nevydováděných vlčat a světlušek hrála zásadní roli utahaná vlčata a světlušky. Večer se ovšem poněkud lišil, neboť došla jak paprika, tak salám (nebo to bylo až v neděli?). A krom toho se místo programové porady odehrál celostřediskový program se spoustou netradičních her, jako například Na mobil, Na pexeso, Na zaměněnou identitu či Na Shakespearovu divadelní hru.

V neděli už bohužel nebyl čas na vyjíždění permic, přestože by to asi byl jediný den, kdy by to za to vzhledem k počasí opravdu stálo. Jenže bez balení, úklidu a dobíhání autobusu se prostě odjet nedá.

Výprava se vskutku velmi vyvedla – ne že bychom chtěli jezdit bez skautů často, ale jednou za čas je taková změna příjemným zpestřením a nabízí prostor pro mnoho věcí, které bychom

jinak nemohli uskutečnit.

Ještě na závěr bych chtěl dodat, co se jina nevěšlo: Kofola, těhotenská poradna, pohár, projev, holeně, absence vaříče, bezová šťáva a sušenky.

Zimní střediskový sraz v Horních Mísečkách

Kuba Mácha

Ve čtvrtce ve čtyři hodiny odpoledne jsme měli sraz na autobusovém nádraží na Černém Mostě na nástupišti č. 3. Naskládali jsme věci do autobusu a vyjeli jsme kolem půl páté. Nejbližší zastávka byla v Mladé Boleslavi na autobusovém nádraží. Pak jsme jen zastavovali na normálních zastávkách. Poslední zastávka byla v Horních Mísečkách, kam jsme dorazili asi v osm hodin. Vyšli jsme z autobusu a byla vánice.

Tam jsme vynosili věci na hromadu za autobusem, rozebrali je a každý si svoje odnes do chaty kde jsme si uklidili lyže. Následovalo oblečení do skříní a šli jsme na večeři. Potom jsem si povídal na pokoji s Mrňousem, Šípem, Kuldou a Achilem. Vydra s Medvědem a Martinem si hráli u nich na pokoji. Pak jsme si šli lehnout.

Další den jsme se šli nasnídat. Dále jsme se šli obléct, nasadit přeskáče a vzít si lyže z lyžárny. Sjezdovky jsme si nasadili před chatou, a jeli jsme si koupit permice. Byly slevy na jednodenní permice 50 %. Vyjeli jsme kotvou na Medvědin a sjeli jsme si červenou sjezdovku. Sjeli jsme si párkrát i černou sjezdovku a Medvěd s Martinem se pak oddělili, my jsme jezdili černou a oni červenou sjezdovku. Když Kulda chtěl na horké jablko, šli jsme do restaurace. A jezdili jsme dále. V 11 hod. jsme měli sraz na vršku Medvědinu s Martinem a Medvědem. Setkali jsme se a sjeli do Jilemnické boudy, kde jsme si dali v 1140 oběd. Měli jsme rýžovou polévku a maso se špenátem a bramborovým knedlíkem. Najedení jsme si vzali lyže a šli ještě do čtyř lyžovat. Vylyžovaní jsme se šli převléct a usušit si věci na topení. A nastal čas si jako předtím povídat. Ohlásila se večeře. Ještě

po ní jsem šel se Žvejkem, Achilem, Mrňousem, Šípem a Kuldou jezdit na plackách do snow parku na velký kopec vedle chaty, kam za námi přišel i Bobo. Po chvíli všichni odešli kromě Achila, Žvejka a Kuldy, kteří tam pak váleli sudy. I oni nakonec přišli, tak jsme si šli lehnout.

Další den jsme měli k snídani buchty a vločky s mlékem. A zase jsme se šli po snídani obléct a obout do přeskáčů, vzít si lyže a před chatou si je obout, ale už nesněžilo. S nasazenými lyžemi jsme sjeli k pokladně a koupili jsme si permici na den. Vyjeli jsme na Medvědin a jezdili jsme tam jenom na červené sjezdovce. V 1140 hod. jsme měli oběd a měli jsme fazolovou polévku a řízek na přírodno se sýrem a k tomu brambory a spoustu zeleniny. Pak se Achil, Šíp a Kulda rozhodli, že prodají permice a půjdou na pokoj. My jsme pak jezdili na Medvědinu dále na červené sjezdovce. Ve půl čtvrté jsem šel s Mrňousem do chaty. A ostatní jezdili ještě chvíli na malé modré sjezdovce.

A ve čtyři přišli taky. Když jsme s Mrňousem přišli do chaty, dali jsme si sušit věci, Kulda, Šíp a Achil hráli na pokoji dračí doupe. Mrňous se pak k nim přidal a hráli jsme do jedné hodiny v noci.

Mezitím byla večeře a společný program. Ráno jsme si zabalili a dali si věci do jídelny, nasnídali se a šli se projít. Pak jsme se vrátili, dali si věci k autobusu, který tam mezitím přijel, naskládali jsme je do autobusu a nasedli jsme. Obsadili jsme celý autobus, a proto poslali ještě jiný, a do Prahy jsme přijeli o půl hodiny dříve.

Vánoční výprava 305.

Rychlík - Vlčáci
11.-13.12

Kdo? Napoleon, Slimák, Špagetka, Kuba, Lovec a Rychlík.

V pátek jsme se jako tradičně sešli na Strašnické, akorát bez Napa. Řídil to Kuba. Až jsme byli všichni, vyrazili jsme na zastávku tramvaje. Kuba věděl, kdy to má jet, a tak byl poněkud znechucen, když přijela dvakrát jiná tramvaj. Vyjeli jsme směrem na Karlovo náměstí. Pak jsme vyrazili na metro a jeli jsme jednu stanicí na Anděl. Vystoupili jsme a šli k autobusu.

Hned, jak jsme vyjeli, začali jsme hrát hry o peníze. Cesta byla dlouhá. Ve městě jsme šli ke stanovišti autobusu, který by nás odvezl na rozcestí. Ovšem jsme zjistili, že jede asi za jeden a půl hodiny. Tak jsme šli do kavárny na horkou čokoládu. Chameleón tam do té čokolády nasypal tunu cukru. Vypili jsme to a vyrazili k autobusu. U zastávky stála další skupina, asi taky nějakých skautů. Teď nevím kdo, ale někdo pronesl: „Snad nepřijede mikrobus“.

:)

Potom přijel doopravdy mikrobus, takže jsme se tam mačkali. Dojeli jsme na rozcestí asi za 10 minut a vyrazili cestou na srub. Byla tma, a tak už Rychlík a Chameleón v první vesnici nemohli, tak byla pauza. Pak jsme vyrazili svěží na srub. Nastal menší problém najít klíče, ale našly se. Vešli jsme, vybalili. Napo hned rozsvítil petrolej nebo něco podobného. Pak Rychlík a Špagetka šli na třísky. Vrátili se, zatopili a potom se něco hrálo a šlo se hajat.

Sobota

V sobotu nás vzbudil Napo. Po vzbuzení byla poněkud zvláštní rozcvička, každý si měl na sebe vzít co nejmíň oblečení. Snídali jsme rohlík s marmeládou. Najedli jsme se a vyrazili na výlet. Po cestě jsme potkali Lovce, který právě přijel z Prahy. Došli jsme k vodopádům a napili jsme se z pramene. Jmenovalo se to tam Čeňkova Pila. Pokračovali jsme k řece Vydře, kde byly velké kameny ve vodě, po kterých jsme lezli. Slimák a Rychlík (a nakonec všichni) zahučeli do Vydry. Ale nejhůř na tom byli: Slimák & Rychlík. Chtěli jsme do srubu, ale Napo a Kuba nás odvedli cca 500 metrů na koulovačku. Pak jsme překecali Napa a šli jsme zpátky. Byli jsme na hlavní silnici a Napo nás vypustil, abychom se dopravili do srubu sami, ale nesměli jsme po silnici. Ve srubu jsme si hned dali sušit oblečení. Slimák a Špagetka dělali oběd. Do večera si na nic nevzpomenu... Zato večer byl skautský Štědrý den. Ještě předtím Slimák a Ferda utopili hrnec na vodu (ve studně). Pak byl ten Štědrý den a plno dárečků a jídla. Kluci pak hráli BANG!, ale Rychlík už šel spát. Lovec spal v hlavní místnosti a my v pokoji vedle.

Neděle

Rozcvička nebyla, ale už od rána jsme uklízeli srub a Rychlík s Chameleónem dělali oběd. Vždycky jsme se střídali s balením a děláním třísek. Rychlík se seknul sekerou, ale přesto pohádkově pomáhal. Chameleón rozbil lampu v hlavní místnosti. S mytím nádobí měl Chameleón a Rychlík problém. Ale vrátili jsme vše jak má být a srub opouštíme. Cesta utekla rychle a to je vše.

!!!HEZKÝ ROK 2010!!!

Vánoční výprava 309.

11. - 13. 12. 2009

Kulda

Sice to měla být vánoční výprava, ale tak nějak se to nepodařilo kvůli počtu lidí. Přesně si už nepamatuji kolik nás bylo, ale asi kolem 4 až 6 + 3 vedení + Marek, který dorazil později. Cestu popisovat nebudu, protože si nic z ní nepamatuji, a proto se asi nic zajímavého nestalo. Na chatě jsme pak hráli karetní hry jako je Bang a UNO respektive jen tyhle dvě hry, protože jiné jsme neměli.

V sobotu dopoledne jsme se tak nějak mlátili dřevárenskými zbraněmi. Po obědě jsme hráli venkovní hry jako jsou ponorky a schovka. Večer partička Bangu a nakonec jsme si říkali hádanky a různé hlavolamy. A v neděli jsme balili a odešli na vlak. Vánoční výprava se nakonec vynahrádila Vánoční besídkou.

Výprava na Pražský Hrad

8.-9. 1.2009

Achil

Na výpravu po Praze, které se zúčastnilo jen velmi málo členů, bylo jako hlavní program naplánováno zahájení půlroční hry.

V čem spočívá letošní hra?

Právě jste se narodili (nebo zjevili, chcete-li) na absolutně neznámé planetě. A jako každý běžný nově zrozený tvor nejste zvyklí na tolik světla, tolik podivných věcí, tolik podivností co jsou kolem. A proto se musíte naučit používat své oči, ruce, nohy a vůbec celé tělo... zhruba takhle zněla úvodní slova, která Mudrc řekl těm třem skautům co přišli.

Na Pražský hrad vedou z Malostranské poměrně dlouhé schody. A Kulda s Martinem si nechali zavázat oči a Mrňous se stal jejich očima a vedl je za sebou. Nikdy bych nevěřil, jak složité to muselo být, když Kulda odmítal uvěřit, že Mrňousovo „schod“ znamená vážně schod a to i přes

fakt, že šel prakticky bokem a fakt našlapoval krok za krokem opatrněji.

Když kluci po spoustě útrap a zaškobrtů došli za bránu, vysvětlili jsme jim dnešní pravidla hry:

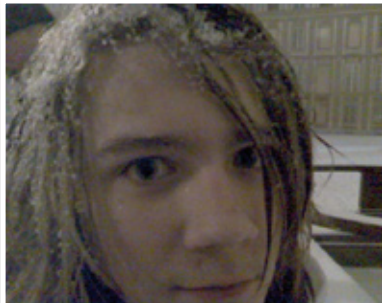
Už umíte používat své oči a tělo, ale zatím jste nazí. Možná s bederní rouškou J. A proto jste právě došli do vesnice, kde žije několik hodných vesničanů a občas tudy prochází jeden prvotřídní lump. Vesničané jsou ovšem velmi hodní a nápomocní, a když se jich zeptáte, určitě vám nějak pomůžou. Přesněji řečeno, dají vám nějakou otázku, a když ji odpovíte (po úvaze nebo průzkumu okolí) správně, dají vám kus oblečení, nebo vybavení, od ponožek až po kuš.

A tak se kluci vydali po zákoutí hradu, hledat Kláru, Mudrce, Achila a Opa, aby se ptali na zadání úkolů. Achil v průběhu hry získal ještě bonusovou funkci, stal se z něj takzvaný černý trh a nabízel klukům výhodně ke koupi speciální věci, směnné nabídky za to co měli dvakrát, nebo se jim to nehodilo a nakonec i kapesní mazlíčky, zvířátka, neboli pety.

Když získali co mohli a všichni tři byli celkem slušně vybaveni, mohli jsme se vrátit na metro, a pak vyrazit rovnou do Měcholup.

Druhý den ráno jsme se věnovali výrobě deníků, což zabralo většinu dopoledne a znamenalo opět spoustu smíchu a zábavy s lepidlem, ale nakonec jsme to všechno zvládli a deníky dodělali a po obědě se vydali domů...

Prahou plnou strašidel

Kocour - Lišáci
9.1.2010

Sešli jsme se v sobotu 9. ledna ve tři čtvrtě na dvě na stanici metra Strašnická, odkud jsme dojeli metrem na Malostranskou. Dále jsme pokračovali pěšky přes Kampu až k Tyršovu domu. Tam byl sraz účastníků podvečerního závodu, který se znovu konal po roční pauze. Mezitím, co jsem zařizoval organizační věci, se vlčata seznamovala se šiframi použitými v závodu. Protože Panda onemocněl, v závodní hliďce zbyli jen Bob a Had. Ještěrka se Žralokem startovali s námi (Kocourem, Sovičkou a System) v závodu pro veřejnost.

Každý tým obdržel sešitek s hesly a šiframi, které určovaly ulice ukrývající strašidla. Objevené stra

šidlo odevzdalo za heslo kontrolní lísteček s body. Naše skupinka našla skoro všech deset strašidel pro veřejnost. Jen jedno jsme nenašli, protože jsem se přehlídl v rejstříku ulic. Závodní hlídka však měla šifry o dost složitější, proto našli strašidel méně. Přesto skončili, ve své kategorii, na 9. místě z 27 hlídek, které závod dokončily. Dalších 14 hlídek bylo pro pozdní návrat diskvalifikováno. Příští rok to kluci určitě zvládnou lépe a snad skončí i s nějakou cenou.

Po skončení závodu bylo v areálu představení a soutěž o nejlepší strašidlo. Po vyhlášení výsledků závodu a zhlédnutí exhibice osvětleného modelu letadélka, jsme se vydali zpět na metro, které nás odvezlo na Strašnickou, kde už na nás čekali rodiče.

Vaříme s Kikou: Zapečený lilek podle internetu

Čas od času strašival v naší lednici velký, zelený lilek. Dlouho jsem nevěděla co s ním – jen rozkrájet na kolečka a opéct? Nebo je i jiný recept? A protože papírové kuchařky jsou moc těžké a na vysoké polici, nejjednodušší bylo zeptat se kamaráda Googlu. A poradil, dokonce výborně! Zapečený lilek s rajčaty a nivou.

Co budete potřebovat pro čtyři hladové strávníky?

2 lilky

Hlavička česneku

Olivový olej

Sůl

Pepř

Oregáno

4 rajčata

100g nivy

Jak na to?

Lilky rozpůlíme a v každé půlce vykrojíme podélně 3-4 hluboké zářezy tak, abychom neporušili slupku. Stroužky česneku nakrájíme na plátky a na těсно je nastrkáme do zářezů – nebojte se a česnekem nešetřete. Položíme na plech a důkladně zakapeme olejem. Osolíme a opepříme, posypeme oreganem. Pečeme v troubě na 200 °C 20 minut. Na lilky naskládáme na plátky nakrájená rajčata a posypeme je nastrouhanou nivou. Dáme zpět do trouby a pečeme dalších 15 minut. Dužina by měla být měkká. Můžeme podávat! Výborné s čerstvou vekou...

Doba přípravy: 15 minut příprava + 35 minut pečení

Náročnost:

Válka o Cintru

Šíp
25.-28. 9. 2009

Sraz byl na Hlavním nádraží (myslím). Jen co jsme se všichni sešli, nastoupili jsme do vlaku a už jsme si to šněrovali na Cintru. Mezi tím jsme sice museli přestupovat, ale myslím že to nikomu nevadilo. Poté, co jsme přijeli do té vesnice (která právě nevím, jak se jmenuje, a asi si na to jen tak nevzpomenu), tak jsme si to šlapali ještě pěkný kus cesty ve velké tmě. Hned, co jsme si to došněrovali na louku, tak jsme vyhledali vhodné místo, kde bychom mohli postavit stan, a začali jsme stavět. Jak jsme dostavěli stany, hodili jsme věci do stanů a už jsme si to šinuli registrovat zbraně. Myslím, že nikdo neměl problémy, samozřejmě až na Achila, který si musel k meči dolepit špičku nebo co. Pak jsme si šli lehnout a do pěti minut jsme všichni spali.

Ráno už nevím, co jsme měli k snídani, ale bylo to dobré. Pak jsme neměli co dělat, tak jsme všichni šermovali. Za tu asi půl hodinu se stihla zlomit Pepova palice a můj meč. Tak jsme si sehnali náhradní zbraně, a pak jsme si to valili na sraz, kde se četla pravidla. Ještě jsme si udělali

oběd, ale taky nevím, co jsme měli. Hned po obědě jsme si to už šněrovali na bitvu. Celé odpoledne bylo výborné, pokaždé, když jsme narazili na armádu, tak jsme je rozsekali s minimálními ztrátami, ale u konce nás obklíčili a všechny nás zabili. Pak byl večer a na večer jsme měli večeři, ale taky nevím co bylo. Nakonec jsme chvíli hráli na kytaru a šli jsme spát.

V neděli, hned co jsme se vzbudili, jsme měli snídani, dokonce si myslím, že jsme měli Opopu buchtu, kterou upekli jeho... nevím kdo. A už jsme si to razili do bitvy. Ráno se nám vůbec nedařilo. Dvakrát nás zničila nepřátelská armáda, ale pak jsme se nějak vzchopili, a už to jelo jako večera. Vybyla chvíle na oběd a dokonce mám pocit, že jsme měli čínskou polívku. Po obědě jsme šli znova do bitvy, která byla taková vyrovnaná. Myslím, že nás dvakrát porazili a my je asi třikrát. A už byl večer a s ním večeře, bohužel zase nevím co jsme jedli. Tenhle večer byl stejný jako ten minulý, hráli jsme na kytaru a pak šli spát. Nevím, jak se to Achilovi povedlo, ale prý mu spadla peněženka do žumpy, a ještě k tomu ty peníze sušil u nás ve stanu. To byl smrad, že by z toho umřel i slon.

A už bylo pondělí a s ním snídane a k snídani byly koupené buchtu. A zase hned po snídani jsme si to šněrovali na bitvu, která byla už bohužel jen krátká. Hned, co jsme udělali poslední úkoly, tak jsme si to šněrovali na závěrečnou bitvu, kterou jsme prohráli kvůli králi, který odvolal obranu a nařídil jí, aby šla do útoku. Tak jsme sešli dolů a už jsme si balili. Hned co jsme si sbalili a všechno udělali, tak jsme vyrazili do té vesnice. A už jsme jeli do Prahy, sice jsme museli jednou přestupovat, ale myslím že to nikomu nevadilo. Přijeli jsme do Holešovic a dál... už není nic zajímavého.

Lokali rozhovor: Řízek

Zvědavé otázky pokládal Bobo.

K dnešnímu rozhovoru jsem si přizval člověka, se kterým mě pojí dlouhá léta v oddíle. Nezkazí žádnou legraci, rád cestuje, miluje přírodu a dlouhé táborové noci. Řízek je ve vedení vlčat 305. oddílu od roku 1988.

Otázka první, dokázal bys spočítat, kolik kluků prošlo oddílem za tvého vedení?

...Na vedení smečky se podílím od školního roku 1988/89 a vůdcem jako takovým jsem od roku 1992. Ale kolik od té doby prošlo kluků 305. smečkou takhle z hlavy fakt nevím. Z kraje devadesátých let jsme měli i 25 vlčat, pak se to trochu stabilizovalo a byla i léta, kdy vlčat bylo u nás málo, třeba jen 8. A tak mě napadá, že si budu muset sednout ke starým

registracím a trochu to spočítat, nějak mě to začalo zajímat :).

Otázka druhá, máš nějaké oblíbené místo, kam jezdíte s vlčaty na výpravy?

...Nějaké vyloženě oblíbené místo, bez kterého bych se neobešel, asi nemám. Ale v dětství jsem měl rád výpravy do Posázaví, třeba na Hlásku Zlenice nebo směrem na Brdy a okolí. A to mi zůstalo dodnes, takže na Hlásku, Brdy, Berounsko jezdíme s vlčaty vlastně i teď. Ale rád poznávám i úplně nová místa, nejsem až tak konzervativní.

Otázka třetí, tvoje nejoblíbenější hra?

...Tak to se musím vrátit zase do dětství. Z těch akčních venkovních to je jednoznačně boj o vlajku, „vlajková“ ve všech podobách, ať se vybíjí strháváním fáborků, přečtením soupeřova čísla nebo vybitím nižší hodnoty, jako když se hrají „armády“. Z těch klubovních her už ani nevím, ale pamatuji se, jak jsme na výpravách do Sedla často po večerech mastili Sázký a dostihy, to mě taky hodně bralo.

Otázka čtvrtá, prozradíš nám, proč se ti říká Řízek?

...Tak to je trochu podpásovka, protože víš, že to jen tak nevykládám. Takže nejdřív prozradím, proč se mi Řízek neříká J. Určitě to tedy není proto, že bych jedl moc řízky nebo že bych byl takovej ten divoch, kterej pořád něco vymejší a proto se mu říká „no ty seš ale řízek“. Ta přezdívka je taky dost stará, asi tak z roku 1982 a vztahuje se k neutěšenému stavu tehdejšího socialistického pohostinství. Můj strýc mi tenkrát říkal „no prosím tě, vždyť ty jsi ...jako řízek“. Ti co tu dobu zažili možná už vědí a ti mladší se můžou zkusit zeptat...

Otázka pátá, vím že rád cestuješ, která země ti nejvíce přirostla k srdci?

...Pravda, cestuji rád, minimálně vždy v létě si vyšetřím pár týdnů, abych se někam podíval. Párkrát jsem byl stopem v západní Evropě, trekovali jsme v Sierra Nevadě ve Španělsku, toulal jsem se po Keňi a Tanzanii, ale asi nejoblíbenější končinou pro mě je Balkán. Všude, kde jsem byl, převládily pozitivní zážitky a na Afriku jen tak nezapomenu, to byla prostě super síla. Ale na Balkán jezdím nejčastěji, proto ho mám zatím asi nejradši. Konkrétně Bulharské hory, lidi a celkovou tu atmosféru, když se člověk do těch končin blíží. Vloni k tomu přibyla Albánie, naprostá paráda!

Otázka šestá, stalo se ti někdy na cestách, že jsi použil některé ze svých skautských znalostí?

...Jelikož se všude vydávám „na vlastní pěst“ (samozřejmě s přáteli) a nic kromě map a informací si předem nezajišťuji, používám ze svých skautských znalostí a dovedností téměř všechno. Sbalit si správně batoh, orientovat se s mapou v neznámém terénu, tábořit v horách, poradit si při rozmarech počasí, to jsem se naučil především díky skautování. Ale to zdaleka není všechno - umět se domluvit v partě, s lidmi se kterými přijdeme do styku, řešit nečekané situace – i to jsem se ve skautu naučil a určitě je toho mnohem víc...

Otázka sedmá, tvoje nejoblíbenější barva?

...Nemám vyloženě „nejoblíbenější“ barvu, někdy je to modrá nebo zelená a jindy třeba hnědá. Záleží na náladě a tak.

Otázka osmá, kdybys mohl být zvířetem, které by to mělo být?

...Nějakým domácím psem s hodným páníčkem. Běhal by se mnou, pak by mi dal nažrat a já bych se potom všem mohl povalovat někde u krbu. Ale jinak se mi líbí třeba vlk, nebo kočka.

Řízků, díky za všechny odpovědi a přeji hromadu nových zážitků.

Představuje se: Napo

Kolik jsem napsal příspěvků do Lokali bych asi nespočítal, přesto psaní článku o sobě samém je pro mě úkol nelehký. Nejenže si můžou článek přečíst moji bývalí, současní a budoucí skauti, ale hlavně moji bývalí vůdcové a rádcové (naštěstí maminka ne J), takže vás bohužel nemůžu moc mystifikovat, hmm.

Jak jsem se stal skautem?

No, říká se tomu dispozice – maminka skautovala, tatínek skautoval a tak jsem, hned jak to šlo, zanechal atletiku ostatním s většími svaly a začal zkoušet štěstí ve skautském oddíle, nejdřív na domácím Jižním městě, kde si mi nelíbilo L a pak trochu z ruky ve Strašnicích, kde se mi líbí doteď J.

Moje skautské roky

Ty aktivní dětské už dávno odvál čas a byť jsem nebyl dokonalý skaut - Mirek Dušín, byl jsem na dnešní poměry nadmíru snaživý a soutěživý skaut, někdy až na hranu snesitelnosti.

Samozřejmě ty roky byly jiné, než jsou současných skautů, asi hlavně v tom, že nás bylo snazší zaujmout. Přijde mi, že dnešní skauti očekávají, že je budeme stále ohromovat novým a zábavným programem podle jejich gusta, jak jsou zvyklí odjinud.

Na co jsem zatížený?

Zejména na svoji ranní, dopolední, odpolední, večerní i noční kávu; taky na filmy Woodyho Allena (paradoxně na ty, ve kterých nehraje – třeba takové Interiéry můžu sledovat stále dokola) a Davida Lynche. Miluju knížky s Adrianem Molem (mám vždycky soucit s outsidersy, zřejmě proto, že se často cítím jedním z nich a taky je to děsně vtipný) a rád záměrně používám špatně vytvořená slova – jako třeba mražák – a nestydím se za to...

Co si rád odpustím?

Nedělá mi problém nesladit (což není příliš populární postoj v našem oddíle), v cukrárně si nevyberu pistáciovou zmrzlinu a bezové šťávě (být mě maminka stále přesvědčuje, jak je zdravá) se vyhnu na sto honů.

Čím trávím nejvíc času?

Jsem bezesporu „ideál“ každého počítačového maniaka - s pravou rukou přilepenou k laserové myši, levou kmitající po klávesách a pohledem upřeným na obrovský monitor se proháním dlouhé hodiny sem a tam po obrazovce. Bohužel to není ve virtuální realitě fantastického světa nějaké počítačové hry, ale v grafických programech při navrhování cizích domů.

Mám svou práci rád?

Často slyším, jak zábavnou a kreativní práci musím mít, pořád něco vymýšlet. Na první pohled je to pravda, na druhý je stavba domu jako červ, který se vám zažere do mozku a dostanete ho z něj třeba za tři roky. Takový běh na dlouhou trať, s blížícím se termínem ubývá sil, roste spánkový deficit a když už máte nějaké sny, pak se vám zdá o stavebních výkresech.

Malá hádanka na závěr – Víte, jaký dům je nejlepší navrhovat? Chvilka napětí ... No přece ten, co se nikdy nepostaví ...

Nakonec Japonec.

Bleší trh

Kika

Zimní hry na sněhu i bez něj

Začneme-li uvažovat o zimě, sněhu a zimním sportování vůbec, zavedou nás vzpomínky určitě „do dětství. Vybaví se nám klouzačky, jízda na saních, brodění hlubokým sněhem, obtiskování těl a psaní na sních. Vzpomínáme na sněhuláky, války se sněhovými koulemi, tunely, obranné valy a přístřešky ze sněhu. Přivoláme si obrazy našich prvních pohybů na lyžích i na bruslích.“

Kniha Zimní hry na sněhu i bez něj nám dává návod, kterak způsobit našim malým svěřencům, případně sami sobě, právě takové sněhové zimní zážitky.

Kniha je přehledně rozčleněna do několika částí. V první z nich nalezneme zamyšlení nad tím, jaké neočekávané a netušené možnosti nám prosinec, leden a únor nabízejí, co vše se dá na sněhu prožít za dobrodružství. Druhá část je věnována metodice pořádání lyžařských pobytů, bezpečnostním zásadám a tipům na vše, co je dobré zařídit si ještě před sněžným pobytem. Nejobsáhlejší část je věnována lyžování samému – které svaly a šlachy je dobré si protáhnout, jaké techniky jízdy na sjezdových i běžeckých lyžích existují, jak je naučit sebe, či děti a co vše se dá hrát se dvěma prkny (v naší době již plastovými) připevněnými k dolním končetinám. Dále se dozvíme spoustu vychytávek o bigfootech, miniski a monoski, sněžnicích, skibobech, sáňkách a podobných zimních vynálezech – často i s návodem na domácí výrobu. Ke konci knihy nalezneme obsáhlou databázi her na sněhu, se sněhem i bez sněhu v prakticky zpracovaných programových listech. Jako lahůdka jsou na konec i tipy na večerní program na horské chalupě, karneval na sněhu či pozorování zimní přírody.

Zimní hry na sněhu i bez něj vyšly od roku 1999 již ve třech aktualizovaných vydáních.

BRTNÍK, Jiří, NEUMAN, Jan: Zimní hry na sněhu i bez něj. Portál, Praha 2008

Caylus

Nedostali jste od Ježíška žádnou deskovou hru? Hledáte nějakou? Výbornou volbou je Caylus – jedna z nejlépe hodnocených deskovek posledních let, držitel mnoha ocenění udělovaných společenským hráčům.

Divoký středověk, rok 1289. Francouzský král Filip IV. Sličný chce posílit hranice své země a plánuje postavit nový hrad. Vaším úkolem je mu pomoci – stáváte se jeho staviteli. Průběh výstavby hradu i přilehlé vesničky je kontrolován královými agenty. Za svou horlivost a přičinlivé podílení na stavbě pak získáváte královu přízeň, která je klíčová při získávání bodů prestiže, jejichž celkový součet určí na konci hry nejúspěšnějšího stavitele.

Caylus je komplexní strategická hra, nevhodná pro úplné nováčky. Těm, co už nad různými herními plány proseděli hodiny a hledají další herní výzvu, ji však můžeme směle doporučit. Pochopení pravidel je záležitostí na delší dobu, vytrvalý hráč však bude odměněn nevšedním zážitkem – je možno vymýšlet nesčetné množství strategií, náhoda má minimální podíl. Doba hry ale není zrovna krátká – Caylus se výborně hodí právě pro dlouhé zimní večery.

Výtvarné náměty pro čtvero ročních období

Kniha obsahuje konkrétní nápady na výtvarnou tvorbu, rozdělené do čtyř částí podle ročních období. V každé z nich nalezneme návrhy práce pro jednotlivce, dvojice i skupiny, včetně motivační části v podobě hry, konkrétní literární ukázky, písničky apod. Podrobně je zde popisován pracovní postup včetně používaných potřeb a nutné přípravy, uvádí se také možné obměny a na závěr činnosti možné zakončení a způsob hodnocení.

Velmi zajímavé je využití inspirace současnými i historickými uměleckými směry nebo netradičními výtvarnými materiály (přírodniny, zbytkový a odpadový materiál, práce se šablonami). Pro každou roční dobu je připraven i jeden větší projekt s příslušným tématem, například Květina, Oslava narozenin, Les a Vánoce.

Kniha je určena především těm, kteří pracují s mladšími dětmi – inspirace se dá ale nalézt i pro výtvarnou činnost v roverském kmeni.

VONDROVÁ, Petra: Výtvarné náměty pro čtvero ročních období. Portál, Praha 2005

Malý princ v nás

Doba na začátku roku může být okamžikem zvažování a zhodnocování toho, co proběhlo, i plánování toho, čím můžeme naplnit následující rok. V přemýšlení a usebrání se je fajn mít kamaráda, který nás místy nasměruje – třeba toho, co denně čistí své sopy a bojí se baobabů.

Příběh Malého prince, milujícího svou růži a cestujícího po planetkách i planetách, je všem pravděpodobně důvěrně známý. Také ho asi málokdo čte jako pouhou dětskou pohádku – přítomnost metafor a přirovnání není tak těžké odhalit. Rozumíme jim ale opravdu? Do jaké míry jde naše pochopení opravdu do hloubky? Nenecháváme se příliš ukolébávat slovní krásou?

V útlé knížce Malý princ v nás nám psychoterapeut a spisovatel Mathias Jung nabízí pomocnou ruku ke snaze o proniknutí do tajů světa Antoina de Saint-Exupéryho. Zamýšlí se nad dobou vzniku Malého prince – druhé světové války - i nad duševními zákoutími jeho autora. Předkládá nám možné interpretace jeho textu spolu se směrem, kde je možné hledat možné přesahy příběhu toho malého princátka do našeho života.

JUNG, Mathias: Malý princ v nás. Portál, Praha 2008

Výlet do Hrusic

Zima. Sníh. Domov. Vánoce. Mír. Klid. Takové asociace v nás vyvolávají díla našeho umělce snad nejvánočnějšího – Josefa Lady. Dne 14. 12. uběhlo 52 let od jeho smrti, o tři dny později jsme oslavili 122 let od jeho narození. Adventní čas je nepochybně ideálním k návštěvě jeho rodné vsíky – Hrusic, ležících v kraji mezi Prahou a řekou Sázavou.

Autor kocoura Mikeše a dalších mluvících zvířátek, vodníků, víl a také výtvarného ztvárnění dobrého vojáka Švejka čerpal svou inspiraci z kraje kolem rodných Hrusic po celý život. Okolní romantická kopcovitá krajina je protkaná naučnými stezkami s ladovskou tematikou a množstvím cyklostezek (to je ovšem v zimě spíše pro otrlé).

<http://www.obec-hrusice.cz/> | <http://www.laduv-kraj.cz/>

Praha v knihovně

Prahavknihovne.cz je projektem Městské knihovny v Praze určený všem, kteří chovají lásku k naší matičce stověžaté. Usnadňuje cestu k informacím nejen o světoznámých památkách, ale i o místech, kde žijete nebo které máte rádi.

Pomocí textového vyhledávání či plánu Prahy naleznete místo, o kterém chcete vědět více. Odkazy vás zavedou ke knihám, ve kterých se o něm píše - zdigitalizováno je jich asi 700(!). K dispozici je také množství odkazů vedoucích na různé weby o Praze a tématické seznamy knih. Zvláště užitečný by tento server mohl být roverům či roverkám, kteří připravují hry či hříčky spjaté s prostředím Prahy.

<http://www.prahavknihovne.cz/>

Lokali - zpravodaj 35. střediska Jaroslava Rady, Praha 10
1. číslo 2010, ročník XXIII.

Adresa: Ruská 42, 100 00, Praha 10

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Ruda - Rudolf Dobiáš, Kika - Kristýna Drápalová,
Žabka - Kateřina Vančurová, ATRI - Karel Skála

Datum uzávěrky příštího čísla: 2.4.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů